

Дѣвойкитѣ се изгубиха въ една улица, и скоро по-
дирѣ тѣхъ — и спомена имѣ

Но цѣлата вечерь слѣдвахъ да ми се счуватъ оние
два стиха, които сега добихъ неизразима сила, свѣжесть
и поетичность, и съ такава сладостна тиха скръбъ зву-
чахъ на душата ми, и така тъжно, тъжно...

Охъ, тая меланхолна есенъ!
